

prima instanță - I. Potîngă,
instanța de apel –N. Cernat, L. Bulgac, A. Pahopol,

ÎNCHEIERE

18 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:
Președintele completului,
judecători

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către recurentul societatea cu răspundere limitată "Ferrum",

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de societatea cu răspundere limitată "Ferrum" împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău privind anularea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2016, prin care s-a admis apelul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe or. Edineț, s-a casat hotărîrea judecătoreiei Rîșcani mun. Chișinău din 17 februarie 2015 și s-a emis o hotărîre nouă de respingere a pretențiilor înaintate,

c o n s t a t ă :

La 30 aprilie 2013 societatea cu răspundere limitată " Ferrum" s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău în care a solicitat anularea Deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr.136 din 19 martie 2013, prin care s-a respins contestația depusă de societatea cu răspundere limitată "Ferrum" și s-a menținut Deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr.455 din 14 februarie 2013 potrivit căreia s-a aplicat întreprinderii sancțiune sun formă de amenda în mărime de 10000 lei.

În motivarea acțiunii a reiterat că, la 26 ianuarie 2013, a fost efectuat controlul de stat de către inspectorii fiscali ai Direcției Generale Control Fiscal a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, în baza deciziei privind inițierea controlului fiscal nr.5780 din 16 ianuarie 2013, în cafeneaua ce aparține societății cu răspundere limitată „Ferrum” situată în mun. Chișinău, bd. Grigore Vieru 17/1.

Genul de activitate desfășurat conform autorizației este prestarea serviciilor alimentație publică.

La efectuarea cumpărătorii de control două sucuri tomate și pizza „Assorti” în sumă de 104, 00 lei a fost utilizată mașina de casă și control.

În urma controlului efectuat s-a solicitat de a fi prezentate documentele de proveniență pentru mărfurile supuse comercializării.

Susține că deoarece controlul a avut loc în afara orelor de lucru al administrației (oficiului) și anume sâmbătă ora 21:20, a fost imposibil de prezentat documentele solicitate, fiind astfel, constată încălcarea art. 8 alin. (2) lit. f) Codul fiscal.

În urma efectuării controlului fiscal a fost întocmit Actul nr.1-576972 în concluzia căruia s-a menționat că întreprinderea a încălcat prevederile art. 8 alin.2) lit. f) Codul fiscal. A fost împiedicată efectuarea controlului prin neprezentarea documentelor de proveniență a mărfii.

Susține că la 14 februarie 2013 a fost emisă Decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău prin care i-a fost aplicată amendă în mărime de 10000 lei conform art.253 alin. 1) Codul fiscal, pentru împiedicarea controlului fiscal prin neprezentarea de documente necesare organului fiscal.

Indică reclamantul că luni, 28 ianuarie 2013, la prima cerere, au prezentat documentele solicitate. Necătfînd la aceasta, inspectorii au neglijat prevederile alin.(3) art. 8 și au întocmit actul de control cu constatarea încălcării, deși urmau să emită o prescripție de prezentare a documentelor.

Indică că cu decizia și actul Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nu este de acord.

Precizează că nici un act normativ din domeniul alimentației publice și comerțului interior nu prevede că documentele de însoțire a mărfurilor trebuie să se păstreze alături de aceste mărfuri/produse.

Prin cererea de concretizare a pretențiilor din 30 mai 2014 societatea cu răspundere limitată "Ferrum" a modificat obiectul acțiunii și a solicitat anularea Actului de control a Inspectoratului Fiscal de Stat nr.1-576972 din 26 ianuarie 2013 și anularea deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat nr. 455/3/10 din 14 februarie 2013 emisă asupra cazului de încălcare a legislației (f. d. 39).

Prin hotărîrea judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 18 iunie 2015, s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de către societatea cu răspundere limitată " Ferrum".

S-au declarat ilegale și s-a anulat actul de control nr.1-576972 din 26 ianuarie 2013 și Decizia Inspectoratului Fiscal de Stat nr. 136 din 19 martie 2013 emisă asupra cazului de încălcare a legislației.

Prin încheierea judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 19 iunie 2015, s-a corectat eroarea comisă în dispozitivul hotărîrii judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 18 iunie 2015 și s-a indicat corect anularea Deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat nr. 455/3/10 din 14 februarie 2013.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2016 s-a admis apelul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, s-a casat hotărîrea judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 18 iunie 2015 și s-a adoptat o hotărîre nouă prin care s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de societatea cu răspundere limitată "Ferrum", ca tardivă și neîntemeiată.

La 28 martie 2016 societatea cu răspundere limitată "Ferrum" a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2016, cerînd,

casarea acesteia, admiterea recursului, și menținerea hotărârii judecătoreiei Rîșcani mun. Chișinău din 18 iunie 2015.

În motivarea recursului a invocat că, nu este de acord cu soluția instanței de apel, este contrară prevederilor legale fiind adoptată cu interpretarea eronată a circumstanțelor de drept și de fapt.

Relatează că prima instanță corect a apreciat ilegalitatea actului de control nr.1-576972 din 26 ianuarie 2013 și Decizia Inspectoratului Fiscal de Stat nr. 136 din 19 martie 2013.

Totodată precizează că societatea cu răspundere limitată "Ferrum", potrivit prevederilor art.277 alin.1 lit. a) Codul civil nu a omis termenul de prescripție la depunerea cererii de chemare în judecată, cererea fiind depusă corect conform competenței jurisdicționale.

Consideră recurentul că instanța de apel nu a dat o apreciere legală și nici nu s-a expus asupra faptelor, nu a constatat și elucidat corect circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii.

Prin acțiunile reprezentanților Inspectoratului Fiscal de Stat, considerate legale de către instanța de apel, au fost lezate drepturile contribuabilului.

Susține că instanța de apel neîntemeiat a respins cererea de amânare, iar prin examinarea apelului în lipsa intimatului s-a încălcat dreptul la proces echitabil în sensul art. 6 al Convenției CtEDO.

Recurentul și-a întemeiat pretențiile invocate în recurs prin prisma prevederilor art. 432, alin. (2), lit. a) și b) Codul de procedură civilă, care statuează expres că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Prin referința depusă la 12 mai 2016 Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău a indicat că decizia instanței de apel este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurent sunt neîntemeiate și poartă caracter declarativ.

Consideră că recursul declarat nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

A pledat pentru inadmisibilitatea recursului.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Potrivit scrisorii de comunicare a Curții de Apel Chișinău (f.d.134), decizia motivată a fost expediată în adresa participanților la proces la 10 februarie 2016, însă la materialele dosarului nu există dovada legală de recepționare, astfel instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și recursul declarat la 28 martie 2016 este depus în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Argumentele invocate de către recurent poartă un caracter declarativ, se combat cu probele administrate și nu au suport legal.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate a emis o hotărîre legală, iar argumentele invocate de societatea cu răspundere limitată "Ferrum" în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către societatea cu răspundere limitată "Ferrum" se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

Judecători

Maria Ghervas

Dumitru Mardari